

З СВЯТОМ, ДОРОГІ ЖІНКИ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 10 (956) | Субота, 8 березня 1986 року | Ціна 2 коп.

ПРОГРАМА АКТИВНИХ ПРАКТИЧНИХ ДІЙ

Політична доповідь ЦК КПРС XXVII з'їздові партії — в центрі уваги радянських людей

ДОМАГАТИСЬ РІШУЧИХ ЗРУШЕНЬ

У країні йде процес оновлення суспільного життя, рішуча боротьба з усім, що заважає прискореному рухові вперед. І XXVII з'їзд КПРС стане, без сумніву, особливою віхою на цьому шляху.

підвищення активності мас, діяльної участі їх у великій творчій роботі, що ведеться в нас у країні під керівництвом партії. Перedomовою успішного просування вперед є висока дисципліна і організованість.

У Політичній доповіді, з якою виступив на з'їзді Михайло Сергійович Горбачов, мою увагу особливо привернули слова про необхідність

Радісно кожному з нас від того, що двомісячний план 1986 року колектив бригади завершив до дня відкриття XXVII з'їзду

КПРС і до кінця лютого додатково випустив значну кількість виробів.

Прискорення, що тепер стає не просто девізом, а практичною справою кожної радянської людини, напрошуємо і далі. Будемо постійно домагатися високої якості продукції і всієї нашої роботи.

М. МИХАЙЛЕЧКО,
бригадир комплексної бригади Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

ЯКІСТЬ — НАШ РЕЗЕРВ

Політична доповідь Центрального Комітету КПРС XXVII з'їздові вражає своєю ширістю, гостротою постановки назрілих проблем, настроєно на енергійні і цілеспрямовані дії. Перебудова, про необхідність якої говорили делегати, йде нині в душі кожної робочої людини.

Колектив машинної обробки деталей, який я очолюю, постійно справляється з виконанням виробничих завдань, не раз займав призові місця в соціалістичному змаганні на підприємстві. У дванадцятій п'ятирічці робітники вирішили домогтися вищої якості своєї роботи, досягти нових виробничих рубежів.

Трудовники нашого підприємства активно підтримують розпочату за ініціативою партії перебудову.

Л. КРИВИЦЬКИЙ,
бригадир Николівського УВП.

ЩОБ ЧИСТИМ БУЛО НЕБО

Курс на прискорення соціально-економічного розвитку, яким нині живе весь радянський народ, надихає нас на нові звершення, на нові перемоги на трудовому фронті дванадцятій п'ятирічці.

Глухі трудовники нашого міжрайвідділу одностайно схвалюють і підтримують Політичну доповідь Центрального Комітету партії XXVII з'їздові КПРС. Ми-

хайло Сергійович Горбачов розкрив все те, чим живе нині радянський народ — творчою працею, прагненням до миру з усіма народами землі, щоб дітям і онукам нашим теж світило ясне сонце.

Дванадцята п'ятирічка — це п'ятирічка прискореного соціально-економічного розвитку країни. Кожен наш трудовник добре розуміє, що здійснення цих планів залежить від його трудової активності, внеску у всенародну справу.

Щасливі ми, що народилися і живемо в країні, яка зветься Радянським Союзом, де все для блага і в ім'я людини. А на турботу рідної партії ми відповімо ударною, самовідданою працею, щоб гідно виконати плани і завдання, які поставив перед нами XXVII з'їзд КПРС.

Т. ГОЛОВІНА,
завідуюча Ульяновським клубом УТОГ.
Кіровоградська область.

ПАРТИЯ

Детище Ленина — партия наша,
Смелых и чистых крепчайший союз,
Тысячи в битвах безвременно павших,
Страстно мечтавших про вольную Русь.
Партия — наций сердечные узы,
Правда и труд — как основа основ,
Партия — знамя и совесть Союза,
Партия — дело и минимум — слов.
Мы — на крутом преломлении буден,
Дни — горячи, как истории след,
С партией в сердце мы с вами добудем
Родине славу и мир на земле!
Елена СМЕРНОВА,
м. Харків.

Зі значним випередженням виробничих завдань працює швачка-мотористка Полтавського УВП-1 Ганна Миколаївна Сулим. До 50-річчя стахановського руху Ганна Миколаївна виконала план двох років дванадцятій п'ятирічці.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

КРАЩІ МАЙСТРИ-ВИХОВАТЕЛІ

За підсумками республіканського соціалістичного змагання 1985 року присвоєно звання «Кращий майстер-вихователь» з врученням почесних дипломів Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошових премій таким майстрам підприємств і об'єднань УТОГ:

- Германюк Г. Р. — майстру Житомирського УВП;
- Дем'яненко А. В. — майстру Чернігівського УВП;
- Марковій Г. І. — майстру Сімферопольського УВП;
- Молчановій Л. В. — майстру Сумського УВП;
- Іванниковій Е. І. — майстру Єнакіївського УВП;
- Некрасовій Л. А. — майстру Харківського УВП-2;
- Січці Г. П. — майстру Одеського виробничого об'єднання «Електрик»;
- Фроловій А. К. — майстру Ворошиловградського УВП;
- Шапалову Н. Ф. — майстру Дніпропетровського УВП;
- Янушу Т. І. — майстру Дрогобицького УВП.

Матері, дорогі матері,
Місяць березень вже
Повернувся з далеких
А мене залишив серед них.
З найдорожчих у світі
Вибираю дарунки для Вас.
Я у Чілі лежу, у В'єтнам,
У Японію, США, Суринам...
Бачу скрізь Матерів
Чую скрізь: Подаруйте
Я додому вертаюсь, назад
У Вітчизни Радянської сад.

Ось Росія, Україна, Литва...
Квітне Ленінська мрія
жива.
Бачу скрізь Матерів
із дітьми.
Чую скрізь: Подаруйте
нам МИР!
Найдорожчий з дарів
дорогих
Дар здобудьмо нарешті
для них!
Щоб усім Матерям
із дітьми
Сяв щедро і радісно МИР!
Іван СТРОНСЬКИЙ.
Тернопільська область.

ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ

Переможцями республіканського соціалістичного змагання серед робітників провідних професій за 1985 рік з врученням почесних дипломів Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошових премій визнано таких передовиків підприємств і об'єднань Товариства:

- Ярового Н. Я. — пресувальника Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт»;
- Голодну А. А. — пресувальницю Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт»;
- Городнього В. П. — шліфувальника КДВО «Контакт»;
- Халявкіна Н. П. — шліфувальника ДВО «Електромагніт»;
- Захарець Е. Ф. — шліфувальника Черкаського УВП;
- Проценка Ю. Н. — токаря КДВО «Контакт»;
- Криворучек Ф. А. — складальника Ворошиловградського УВП;
- Семененка В. М. — складальника КДВО «Контакт»;
- Бабанську Л. В. — складальницю Харківського УВП-1;
- Бобирьову Л. Ф. — складальницю Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт»;
- Єрьоміну Л. Д. — штампувальницю Ворошиловградського УВП;
- Степанову О. Н. — штампувальницю КДВО «Контакт»;
- Литвинову Л. В. — штампувальницю ДВО «Електромагніт»;
- Соболеву В. А. — гальваніка КДВО «Контакт»;
- Сальникову Л. Г. — гальваніка ДВО «Електромагніт»;
- Деркача М. А. — фанерувальника Черкаського УВП;
- Легейду М. П. — швачку Артемівського УВП;
- Харчук Л. Т. — швачку Кам'янець-Подільського УВП;
- Семанчук Г. В. — швачку Львівського підприємства «Силует»;
- Бугеру Н. І. — швачку Вінницького УВП;
- Кулько М. Е. — швачку Полтавського УВП-1;
- Біленка І. Г. — верстатника Лебединського УВП;
- Лунгу Н. Г. — пресувальника Одеського виробничого об'єднання «Електрик»;
- Якименко Ж. Ф. — штампувальницю Одеського виробничого об'єднання «Електрик»;
- Бабійчук З. П. — швачку Львівського підприємства «Силует».

вона обробляє, здається відділу технічного контролю тільки з першого подання.

На питання, як Лідія Кузьмівні вдається добиватися високих показників у праці, вона відповіла:

— Я люблю свою професію. А ще керуюсь правилом: сьогодні прагнути домогтися більшого, ніж учора, постійно веду пошук резервів підвищення продуктивності праці, раціонально використовую кожну робочу хвилину. Це дає мені змогу обробити за зміну 3000 підшпиків, що на 200 штук перевищує норму.

Л. К. Анисимова — наставниця, чуйний товариш. Молодим робітницям Надії Ткаченко, Любові Умріхіній, Клавдії Ермоленко і багатьом іншим дівчатам вона прищепила любов до праці, навчила професії, привчила ставитись до загальної справи з високим почуттям відповідальності.

За високі трудові здобутки, великий особистий внесок у підвищення ефективності використання обладнання Лідія Кузьмівна нагороджена орденом Трудової Слави III ступеня, її фото — на Дошці Пошани Орджонікідзєнського району м. Харкова.

Честь і шана сумлінній трудівниці, чия трудова звитяга — надійний орієнтир для тих, хто присвятив себе робітничому класу.

А. РОСІНСЬКИЙ.

Гідно справилась з підвищеними соціалістичними зобов'язаннями, взятими на честь XXVII з'їзду КПРС, член УТОГ, шліфувальниця Харківського підшипникового заводу Лідія Кузьмівна Анисимова.

ударниця комуністичної праці завершила одинадцять п'ятирічку, що їй дозволило їй взяти добрий старт у дванадцятій п'ятирічці. Про великий досвід виробничниці свідчить такий факт: вся продукція, яку

Господиня цеху

У житті кожної людини є день, який запам'ятовується їй на все життя. Для члена УТОГ Ганни Максимівни Тимохіної таким днем був день, коли вона вперше переступила заводську прохідну.

Працює ця жінка технікою в модельному цеху виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод». І не просто працює, а так, що підпорядкована їй територія цеху завжди знаходиться у зразковому стані, тут не

тільки бездоганно прибрано, але й створено певний затишок.

Коллектив дільниці, яку обслуговує Г. М. Тимохіна, своїми успіхами завдячує і нечууючій трудівниці. Адже там, де чистота й порядок, працюється легко, із задоволенням.

Ф. КАЛАФАТ.

Донецька область.

НА РАДІСТЬ ЛЮДЯМ

Часто спливає у пам'яті Тамари Венедиктівни її дитинство: батьківський дім, а біля нього — садок з великими тінистими деревами посеред м'якої зеленої трави. В садку — багато птахів, які навесні витюхували свої чарівні мелодії. Прислухалася Тамара до тих пісень і почала сама весело виспівувати, підстрибуючи і пританцьовуючи...

Особливо шасливим і пам'ятним був той рік, коли семирічна дівчинка пішла до першого класу. Та навчалася з однокласниками довелося всього два місяці. Потім все обірвалося: і пісні, і навчання. Тяжка хвороба надовго прикувала дівчинку до ліжка. Життя Тамарі врятували лікарі, але слух втратила назавжди...

Та вже через рік вона знову навчалася в тій же загальноосвітній школі. І до сьогодні з вдячністю згадує Т. В. Перебийніс своїх вчителів, котрі чуйно поставилися до її лиха. Особливо вдячна вона І. А. Мірошніченко, котра майже індивідуально вела дівчинку до четвертого класу, та класному керівникові І. М. Солодову. Завдяки їхній допомозі Тамара успішно закінчила сім класів і в 1938 році її прийняли ученицею виробничого навчання на Харківське УВП. Не залишила вона і школи — продовжува-

ла навчатися в ВШРМ, по закінченні якої, як відмінницю навчання, без екзаменів її зарахували до Іванівської профтехшколи.

Однак далі навчатися Тамарі так і не довелося. Почалася Велика Вітчизняна війна і дівчина змушена була повернутися до батьків у Лозівський район, що на Харківщині.

Після визволення Радянською Армією рідного краю, Т. В. Перебийніс працювала в районній друкарні. Уже на початку 50-х років Тамара Венедиктівна знову повернулася у наше Товариство і працювала директором культзакладу, потім її було обрано головою Лозівського міжрайвідділу УТОГ. Самовіддана в роботі, жінка повністю поринула у відновлення його діяльності.

Тяжкі то були часи. Особливо важко було обслуговувати членів нашого Товариства у сільській місцевості. З транспортом було скрутно на селі і добиратися доводилося по-всякому: коли на підводі, а коли й пішки відміряти по 20—30 кілометрів...

У 1962 році так склалася обставина, що Т. В. Перебийніс переїхала до м. Донецька. Спочатку була директором обласного Будинку культури, а потім — інструктором облвідділу УТОГ по роботі на селі.

Велику допомогу надавала вона головам міжрайвідділів Донецької області, ділилась з ними досвідом роботи в організації проведення зльотів передовиків промисловості і сільського господарства, допомагала організувати інші заходи.

Незважаючи на свій пенсійний вік, Тамара Венедиктівна продовжує працювати костюмером-комірником у Будинку культури УТОГ. Вона постійно турбується про те, щоб учасники художньої самодіяльності були задоволені костюмами і з хорошим настроєм виходили на сцену, тому, що й сама до цього часу бере участь у драматичному гуртку, мріє про нові ролі.

— Не треба мені більшої винагороди, — розповідає Т. В. Перебийніс, — ніж визнання і оплески глядачів. Багато ролей я зіграла на сцені, але не менше люблю і художнє читання. Отримуємо велике задоволення, коли відчуваю, що вдалося принести людям радість, збагатити їхні душі прекрасним. І не уявляю собі життя без роботи і участі в художній самодіяльності.

Віримо і сподіваємося і ми на нові успіхи у праці і творчості Тамари Венедиктівни Перебийніс.

З. СЕЛЕЗНЬОВ,
м. Донецьк.

По-весняному добрий настрій у комсомолки, швачки-мотористки Полтавського УВП-1 Раїси Миколаївни Ніконової.

Добрий ще й тому, що і на роботі зі своїми обов'язками вправляється успішно, лад і порядок у всьому.

Свої зміни завдання сумлінна трудівниця виконує, як правило, на 120 процентів.

Шанують і поважають її у колективі.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

СИЛОЮ НАТХНЕНОГО СЛОВА

У період підготовки до XXVII з'їзду КПРС у бібліотеці Харківського обласного будинку культури для нечууючих трудівників проведено бесіди про харків'ян — делегатів з'їзду партії, обговорено матеріали квітневого і жовтневого (1985 р.) Пленумів ЦК КПРС та ін.

А нещодавно у бібліотеці відбулась зустріч з відомим харківським письменником В. М. Омельченком, котрий

не вперше виступає перед членами УТОГ. Василь Михайлович охоче розповів про свою творчу біографію, поділився задумом про створення нової книги.

В. М. Омельченко — автор 24 документальних і художніх творів. Серед них книги: «Накануне праздника», «Ради этого дня», «Только б не было войны», «Я не прощаюсь», «Еще есть время» та ін. Вони були представлені на книжковій виставці «Письменники

Харківщини — назустріч XXVII з'їзду КПРС».

Зустрічі з письменниками і постами у бібліотеці проводяться регулярно. Тільки останнім часом тут побували Рима Катаєва, Роман Левін, Кость Гордієнко, Іван Мірошніченко та інші. На такі зустрічі охоче приходять нечууючі, задають багато запитань, дарують квіти...

Н. ПУЙДА,
старший бібліотекар
Харківського обласного
будинку культури.

Талант душі

На робочому місці її можна бачити завжди: і в будень, і в свято. Тому що наші свята для неї є звичайні будні. Хоча ні, не звичайні, а більш відповідальні, більш напружені.

Про неї кажуть — людина на своєму місці. І це справді так. Тому що для Ери Єлісеївни Латинцевої — директора Ждановського будинку культури і голови правління міжрайвідділу УТОГ — її праця, її величезна громадська робота то єдиний і незмінний зміст усього життя.

Після закінчення Челябінської спецшколи-інтернату для глухих дітей Е. Є. Латинцева вирішує стати швачкою. У 1962 році поступає на роботу на Челябінське УВП Всеросійського товариства глухих, успішно завершує виробниче навчання і починає працювати за фахом. Минув рік і дівчина зрозуміла, що не може все життя пов'язати з цією професією, була переконана, що може і повинна робити більше, що свою енергію, здібності треба спрямувати в інше русло, і тільки тоді

прийде моральне задоволення, впевненість, що талант душі відданий людям сповна.

1964 року сім'я Латинцевих переїжджає до Жданова. Тут Ера Єлісеївна професійно свої сили як художній керівник культзакладу і поступово приходиться до висновку, що вона на вірному шляху. Згодом її признача-

ють директором. З того часу вона пов'язала своє життя з цією роботою.

Звичайно, не все одразу виходило: труднощів було чимало. Але поруч завжди були люди, які допомагали і словом, і ділом. Рік-у-рік додавалось досвіду, але Е. Є. Латинцева розуміла, що цього недостатньо. Вона вступає до Ленінградського культосвітнього технікуму й успішно його закінчує.

З тих пір пройшло 20 років. Невпізнано змінився культзаклад. Пого колектив неодноразово виходив переможцем внутріобласного соціалістичного змагання, у клубі добре поставлено політико-виховну і культмасову роботу.

Її добрий, ширший погляд, тепле слово, слухна порада — все це для працівників Ждановського будинку культури стало чимось значним, природним. Але якщо вдуматись, за усім цим — роки напруженої праці, роки, сповна присвячені улюбленим справам і великий талант душі.

В. КРУГЛЯК,
Донецька область.

ВИХОВУВАТИ ЧЕРЕЗ ПРЕКРАСНЕ

Таким кредо керується вихователька Полтавської спецшколи-інтернату для глухих дітей Л. В. Яременко, тому що розуміє й усвідомлює, що мистецтво робить душу дитини благороднішою і людянішою.

Не так уже й давно працює в нашій школі Лариса Василівна, але успіхи її ро-

боти зримі і вагомі. Які б свята не проходили в школі, завжди на сцені актового залу з завзяттям і темпераментом виконують її вихованці танці: «Будьонівці» і грузинський, з ляльками і гуцульський. Виступи учнів полонять як школярів, так і педагогів. Дивується, як-то Ларисі Василівні вдається

діврати ключ до серця глухих дітей, щоб допомогти їм так натхненно і легко, мовою танцю передавати почуття радості і щастя.

А якщо ви завітаєте у класну кімнату чи в спальню, то вашу увагу привернуть саморобки учнів, виготовлені з різних матеріалів. Скільки в них фантазії,

вміння, творчості. І все це зроблено під керівництвом Ларисі Василівни. Золоті руки і душа у Л. В. Яременко. Організувала вона і гурток, в якому навчається багато учнів спецшколи мистецтву макраме. Саме через мистецтво прагне виховувати Лариса Василівна Яременко естетичні смаки у глухих дітей, щоб бачили вони світ прекрасним і неповторним.

Завжди в горінні

юю мірою усвідомлює значення шкільної реформи.

Зуміла Лідія Миколаївна згуртувати вчителів навколо себе. Вони й допомогли їй у створенні математичного кабінету. Найкраще попрацювали в цьому напрямку В. Ф. Бутко та М. Т. Попова. І ось результат: тепер маємо в школі зразковий кабінет математики, оснащений технічними засобами навчання, таблицями, роздатковим матеріалом, бібліотекою тощо.

Цікаві і змістовні математичні вечори проводить Л. М. Пивоварова. Надовго запам'ятався і учням, і педагогам декадник математики, присвячений пам'яті Софії Ковалевської. Зі знанням справи провела вчителька екскурсії для глухих учнів в обчислювальні центри заводів — алмазного і газорозрядних ламп.

Лідія Миколаївна — до-

свідчений педагог. Вона завжди шукає і знаходить нові форми подачі матеріалу. Її уроки проходять на високому методичному рівні. А ще Л. М. Пивоварова очолює методичне об'єднання вчителів математичного циклу, надає допомогу молодим педагогам.

Двадцять років невтомно несе знання учням Полтавської спецшколи для глухих дітей Лідія Миколаївна Пивоварова. За це й шанують і поважають її в колективі.

Така необхідна професія

у нас прачкою. Це її руки завжди бездоганно випрані і випрасувані простирадла, наволочки, підодіяльники, сорочки та інше.

Не було жодного випадку, щоб вона зірвала графік обміну білизни. В праці Віра Якимівна завжди

дуже акуратна, все в неї складено і має своє місце.

Більше 25 років віддала школі В. Я. Секретарьова, ніякої роботи не цуралась — працювала сторожем, нянею, на кухні. Вже років три минуло з того часу, як вона сягнула пенсійного ві-

ку, але роботи залишатися збирається. Її сумлінну бездоганну і чесну працю відмічено медаллю «Ветеран праці».

В. САКУН,
сурдопедагог Полтавської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

НЕВЕЛИЧКОГО зросту жінка, та скільки в ній сили, завзяття, творчості, які віддає вона для втілення своїх задумів. Завжди в роботі, в пошуку. Інколи диву даєшся: звідки черпає вона заряд енергії, наснаги, щоб дати глухим учням значення та ще й так натхненно, у творчому горінні виконувати й громадські доручення.

Такою звикли бачити педагога школи Л. М. Пивоварову — вчительку математики. Працює вона з воликом, на совість, бо пов-

ЧОМУСЬ скептично ставляться люди щодо престижу професії прачки, але вона в нашому житті така ж потрібна, як і професія лікаря чи слюсаря, агронома чи шофера...

У Полтавській спецшколі-інтернаті для глухих дітей і учні, і вчителі з пошаною ставляться до Віри Якимівни Секретарьової, котра вже більше 20 років працює

ДО МУЗЕЮ КРАЄЗНАВЧОГО

Велику увагу приділяють у Кисляцькій спецшколі-інтернаті вихованню учнів у дусі радянського патріотизму. Ось і нещодавно у нас відбулась захоплююча пізнавальна екскурсія до Вінницького краєзнавчого музею.

Екскурсивод цікаво розповіла нам про історію та культуру рідного краю, ознайомила з пам'ятками матеріальної і духовної культури, що тут експонуються.

Зацікавлено оглядали учні скелет мамонта, знайдений на триметровій глибині у місті Тульчині. Велике враження справили також монети, поштової марки, військовий одяг, партизанська землянка, різна зброя, предмети побутового вжитку та живописні картини.

Надовго запам'ятаємо ми цю цікаву екскурсію.

Лілія ЯКИМЧУК,
учениця 8-а класу Кисляцької спецшколи-інтернату.
Вінницька область.

У наших дітей — щасливе дитинство, чисте небо. Їм створено всі умови для успішного навчання, забезпечено світле і радісне майбутнє. Школярі добре розуміють, що нині основне це — мир, хочуть щоб ніколи їх юні серця не стривожило ненависне і жорстоке слово «війна».

«Ми за мир» — кажуть учні 1 класу Дніпропетровської спецшколи-інтернату для глухих і цим сказано все.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Офіційний відділ Нагороджено

За багаторічну добросовісну працю в системі Українського товариства глухих і в зв'язку з виходом на пенсію начальника планово-економічного відділу Центрального правління УТОГ тов. Бусленко Надію Іванівну нагороджено Почесною грамотою президії ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки.

Ім'я Н. І. Бусленко занесено до Республіканської Книги Пошани Центрального правління УТОГ.

За багаторічну добросовісну працю в організаціях Українського товариства глухих і в зв'язку з виходом на пенсію голову Київського міського відділу УТОГ тов. Губкіна Сергія Миколайовича нагороджено Почесною грамотою президії Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки.

За багаторічну добросовісну працю в системі Українського товариства глухих і в зв'язку з виходом на пенсію головного бухгалтера Бродівського учбово-виробничого підприємства тов. Комлика Віктора Степановича нагороджено Почесною грамотою президії Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

За багаторічну добросовісну працю в Українському товаристві глухих і в зв'язку з 50-річчям від дня народження інженера з якості Дніпродзержинськ К О Г О УВП тов. Солдовникову Міріам Борисівну нагороджено Почесною грамотою президії Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

Призначено

Постановою президії Центрального правління Українського товариства глухих головним бухгалтером Бродівського учбово-виробничого підприємства призначено тов. Ковальця Юрія Володимировича.

Затверджено

Постановою президії Центрального правління Українського товариства глухих затверджено:

головним інженером Черкаського УВП тов. Сиромятникова Олександра Івановича;

старшим інженером-економістом Білоцерківськ К О Г О УВП тов. Розгон Ганну Іванівну;

інженером з якості Конотопського УВП тов. Єфіменко Галину Миколаївну.

Доручену роботу найвищої складності Ніна Миколаївна Діковицька — опоряджувальниця меблів Ровенського УВП — завжди виконує вчасно і якісно.

Творчий підхід до справи сприяє значному перевиконанню змінних завдань.

Фото А. РАДКОВСЬКОГО.

Дякуємо тобі, матусю

Неоціненні скарби подарувала нам наша матуся — з раннього дитинства навчила любити людей, шанувати в праці, не зраджувати рідній землі.

Троє нас у мамі. І для всіх нас немає нічого святішого і ріднішого, нічого дорожчого на всьому світі, ніж наша матуся.

Скрізь встигала вона і нас до праці привчала. Ніякої роботи не боялися її руки.

Тепер ми, її діти, всі вже дорослі. І онуків четверо має наша мама. А все ж поспішаємо ми з радіощами і прикрасами до неї за порадою. І онуки з такою любов'ю і пошаною ставляться до бабусі. Четвертокласник Олег і другокласниця Люба завжди з радістю приїждять на канікули, допомагають чим можуть: корову на пасовисько виганяють, кролям траву фвуть, у хаті прибирають, а шестирічний Роман із задоволенням поусуд мене... Бабуся не нарадується, що онуки працюють і слухняними зростають.

Отака наша мама, найдорожча для нас людина.

Дякуємо тобі, рідна наша матусю, за добру науку і щирі любов, за тепло рук твоїх...

Неля ЗАЛЕВСЬКА,
с. Сингурі,
Житомирська область.

На допомогу колективам бригадної форми організації і стимулювання праці ПРИЗНАЧЕННЯ І ЗВІЛЬНЕННЯ БРИГАДИРА

Ефективність роботи бригад багато в чому залежить від добору і підготовки бригадирів. Їх призначають з числа передових, найбільш кваліфікованих робітників, що володіють організаторськими здібностями і користуються авторитетом серед товаришів.

При призначенні і звільненні бригадира необхідно обов'язково користуватися правовими нормами. Бригадир з числа робітників або інженерно-технічних працівників призначається (з його згоди) за поданням майстра або іншого безпосереднього керівника наказом директора підприєм-

ства, який видав наказ про створення даної бригади.

Наказ про призначення бригадира має бути зав'язаний майстром, або іншим безпосереднім керівником, в підпорядкуванні якого працює бригада.

Для призначення бригадира необхідна згода колективу бригади, яка має бути підтверджена протоколом загальних зборів.

Колектив виробничої бригади має право вимагати від адміністрації звільнення бригадира від обов'язків, якщо він не виправдав його довіря. Думка колективу бригади повинна бути аргументованою і не може суперечити законодавству.

Вона оформляється протоколом зборів.

Звільнення бригадира проводиться також наказом відповідного керівника з урахуванням думки членів бригади.

У своїй роботі бригадир керується вказівками майстра (старшого майстра або начальника зміни та ін.), положенням про виробничу бригаду і бригадира, іншими нормативними актами.

Бригадир здійснює свою роботу в тісній взаємодії з радою бригади, вносить на її розгляд важливі питання діяльності бригади, (виконання плану, стан трудової дисципліни, подання

членів бригади для встановлення надбавок і доплат, визначення розмірів КТУ та ін.).

При створенні наскрізних і укрупнених комплексних бригад для керівництва ланками можуть призначатися ланкові. Призначення робітника ланковим проводиться за поданням бригадира або майстра, в порядку встановленому для бригадира. Ланковий підпорядковується бригадиру; в зміні, в якій відсутній бригадир, — майстру або начальнику зміни.

При покладанні на майстра керівництва виробничою бригадою слід мати на увазі, що поруч з правами і обов'язками передбаченими

Типовим положенням про майстра, на нього поширюються права і обов'язки бригадира виробничого колективу.

Майстер може включатися до складу укрупненої виробничої бригади при чисельності працівників у колективі рівній і вище норми керованості для майстра.

Якщо склад бригади не передбачає майстра, а включає інших інженерно-технічних працівників, то керівництво бригадою може покладатися на одного з них. Призначення майстра або інженерно-технічного працівника бригадиром проводиться в установленому порядку, тобто при згоді колективу бригади і згоди працівника.

О. КОХАНЮК,
інженер з НОП відділу праці і зарплати ЦП УТОГ.

Тема громадянськості у творчості Олени Смирнової — педагога Харківської вечірньої школи робітничої молоді для нечуючих — посідає провідне місце. Вона — у творах, опублікованих свого часу у газеті «Наше життя», журналі «В єдином строю», колективних збірниках віршів.

І у нових віршах, пропонованих читачам, поетеса вірна собі. Про це засвідчують, зокрема, вірші «Звучанье львовских стен», у якому автор, окрім краси древнього Львова, бачить і тіні вбивць Ярослава Галана, і «Бой кулачный...» — у ньому піднято одну з ключових тем виховання, — вірші про Хрещатик з історичними узагальненнями.

О. Смирнова вимогливо ставиться до слова, друкується не часто, і, я сподіваюсь, нові її роботи будуть належним чином оцінені читачами, закоханими у поезію.

Микола НИРОВ.

КРЕЩАТИК

*Крещатик, Крещатик, одно из начал,—
В долине — прапращуров наших привал.
Державная сила, преславная Русь.
Грозой потаенной — по вольности грусть,—
То клич подъяремных сквозь сонмища лет,
И тьме вопреки — просвещения свет.*

*Крещатик, Крещатик, одно из начал,
Октябрь загорелся строкой кумача,
Колонны шагали, чтоб строить и мечь,
Звала на вершины рабочая честь.*

*Крещатик, Крещатик, одно из начал,
Сурово молчаливый, ты жил по ночам:
Дома — для фашистов? Дворцы — палачам?
Но враг только смерть свою здесь повстречал.
И злом летело на гребне волны
Тарасово слово: «Спасибо, сыны!»*

*Крещатик, Крещатик, одно из начал,
Ты праздник Победы победно встречал:
Весь Киев прошел по твоим мостовым.
Весь Киев сегодня шагает по ним!*

МЫ СЛОВО ИСКАЛИ

*От дедов досталась
Стоцветная мова,
Но где ж потерялось
Любимое слово?
Не смущень в газете,
На слух не поймаешь...
Какие ж заметы
Из мовы теряешь!
Но тянет мне свечку
И светит, как прежде,—
С улыбкой навстречу
Выходит надежда.
Мы с ней обратились
В ушедшие дали
И там поклонились*

*Владимиру Далю,
Слова-самоцветы
Мы там собирали,
Соцветьем на ветке
Их в строчки вплетали,
Мы слово искали
В российской глубинке,
Оно зазвучало
Новее новинки.
Пошли мы раздольной
Днепровскою кручей
И взяли родное
Из мовы певучей...
И ожило слово.*

БОЙ КУЛАЧНЫЙ

*Бой кулачный — от силы немеряной?
Или это — от предков — в крови?
Но дается — в борьбе и с потерями,
Нелегко — выживанье любви.
Может, скажете, преувеличено?
Но приходится — вам ли не знать?—
До сих пор, дефицитом отличено,
Благородство в каратах считать.
И когда «молодец» на слабейшего
Нападает и бьет не щадя,
Очень может, что перед сильнейшим*

*Сам окажется, счет не сведя,
И отпразднует труса. А редко ли —
Скопом бьют, обложив одного?
Не героями ставши — калеками...
Страшен в шабаше ведьм хоровод.
Как же надо, чтоб рано, чтоб
сызмальства
Жило в каждом стремление к добру,—
Лишь за правое дело чтоб вызвался
В смертный бой на жестоком ветру!
Елена СМИРНОВА.*

ЗВУЧАНЬЕ ЛЬВОВСКИХ СТЕН

*С небес — поток лучей
И тени синь на улочке
старинной.
Дворец вот этот — чей?
Чей лик мелькнул за белою
гардиной?
Звучат дома-дворцы,
Торжественна симфония
кварталов.
Величия творцы —
На площадях, — в граните
и в металле.
Мицкевичу — поклон,
Свободен жест творящего
поэта.
Взяли, куда и он —
Поверх дворцов. А там...
Там было гетто.
Печатник первых книг...
Легенды о бесстрашном
Кузнецове...
Нам светит подвиг их,
И оба похоронены
во Львове.
Галан, разящий тьму,—
На острие борьбы в защиту
света...
Соборы — крыши смут,—
Там тень убийцы —
папского клеветы.
Кипение страстей,
Переплетенье старого
и нови...
Звучанье львовских стен —
Гимн пролитой — за жизнь
и солнце крови!*

ТУРНИР ШКОЛЯРІВ

У Львові завершилися обласні змагання з шахів і шашок серед учнів спецшкіл-інтернатів для глухих і слабочуючих дітей.

Серед вихованців старших класів перше місце у шаховому турнірі посіла команда Львівської спецшколи-інтернату, яка набрала 25 очок. Друге місце в учнів Підкарпатської — 22 очка, третє — Нестерівської спецшколи-інтернату — 4 очка.

В особистому заліку серед юнаків перше місце

виборов учень 10 класу Львівської спецшколи-інтернату Ярослав Павловський, а серед дівчат перше місце розділили сестри Лаврик — Олена і Ганна.

Серед вихованців молодших класів перше місце посів колектив Підкарпатської спецшколи-інтернату, друге місце — Львівської, третє — Нестерівської.

У шашковому турнірі серед старшокласників знову першими стали львів'яни, на другому місці — Підкарпатська команда, третьому — Нестерівська.

В особистому заліку серед юнаків перше місце посів учень 10 класу Львівської спецшколи-інтернату Андрій Лаптев, а серед дівчат — учениця 10 класу цієї школи Ганна Лаврик.

За підсумками змагань як з шахів, так і з шашок команда Львівської спецшколи-інтернату для глухих дітей завоювала право участі в республіканських змаганнях серед колективів спецшкіл-інтернатів.

В. МОСКАЛЕНКО.
м. Львів.

Добре виступили на лижних змаганнях особистої першості України нечуючі спортсмени Житомирщини. Зокрема, жіноча команда завоювала два перших, одне друге і третє місця на різних дистанціях.

На фото: (зліва направо) Г. В. Сущик, Н. А. Ридванська, М. Козел, Г. Джунь — призери змагань.

Фото І. ТОЛОЧКА.

НА ПЕРШІСТЬ ОБЛАСТІ

У Херсоні відбулися змагання на особисту першість області УТОГ з шахів.

Серед чоловіків переміг працівник зеленого господарства Василь Сова — 10,5 очка. Лише очко програв йому в боротьбі за першість Валентин Гейко з консервного комбінату. Повторив свій минулорічний успіх і учень спецшколи-інтернату Олег Лобода, який знову фінішував третім.

Серед жінок змагання тривали у два кола, але цього виявилось недостатньо для розподілу призових місць. Лише в додатковому змаганні більш досвідчена Тамара Щербуняєва пододала опір Ірині Новосад. На третьому місці Галина Курялюк із заводу імені Петровського.

М. МАЗУР.

МАРТ

*Весна! И алые тюльпаны
Опять горят у нас в руках,
Как паруса среди океана,
Они пылают на волнах.
О, род мужской, весь год
небрежный
И невнимательный порой,
Ты в женский день
чудной и нежный
И чуть от нежности
хмельной.
И вспоминаешь вдруг, что
рыцарь,
Что, наконец, мужчина ты...
Своим принцессам
и царицам
Несешь весенние цветы.
О, род мужской! Что
в мире краше
Тебя такого в звездный
час!..
Но знай, властительницам
нашим
Чуть больше хочется
от нас.
Как нужен им улыбки
милой
Горячий свет, волшебный
взгляд,
И чтобы так навечно
было —
Цветы, любовь, красивый
Март!
Не день один, не срок
известный
Меж будней красною
строкой,—
Чтоб каждый день —
стихом и песней,
И обещаньем, и мечтой!*

Николай НЫРОВ.
В. о. редактора
А. ДВІРКОВИЙ

ЖАРТОМА І ВСЕРІОЗ ПРО ЩО ДУМАЮТЬ ЖІНКИ

Жінки, котрі йдуть в троллейбусі, автобусі, трамваї чи в метро, звичайно ж думають про чоловіків. Для з'ясування того, як вони думають, поділимо жінок на вікові групи.

До 20 років: серед цих чоловіків немає жодного принца. Вони всі старі-престарі, їм, мабуть, уже по 30 років.

Від 20 до 30 років: в принципі, якщо захочу, мене покохає кожен із них, і тоді він поступиться мені місцем.

Від 30 до 40: і навіщо ми виходимо заміж? Невже ось у цих, що сидять тут, чоловіків, теж є кохані, жінки?

Від 40 до 50: якщо він поступиться мені місцем, я так і скажу: «Сам ти пенсіонер!».

Від 55 до 80: вони, звичайно, невиховані, але дуже милі чоловіки, вони вважають мене молодію і тому не поступаються місцем.

Від 80 років і старші: в наш час не було троллейбусів, автобусів, реактивних лайнерів, не було прально-го порошка «Лотос», перлотоді він поступиться мені місцем.

Бабуня згадує, згадує, і їй зовсім неважно простояти всю дорогу...

М. ЗАКРЕВСЬКА.

Без слів.

Є ЛЮДИ, котрі страшенно люблять давати поради. В благородному прагненні вдосконалити світ і в непорушній свідомості своєї універсальної компетентності вони щедро наділяють оточуючих всілякими настановами, повчаннями і рецеп-

Буває ж...

Найчастіше стихійних оракулів — медицина, виховання дітей, футбол. Звертає на себе увагу факт: чим менше є потреб в їх настановах і чим

гірше розбираються вони в якихось питаннях, тим поради будуть багаточисельніші і наполегливіші. Ця форма невихованості відома давно і нікого особливо не дивує. Дивує інше: бувають же диваки, котрі слідуєть цим порадам.
Б. БУШЕЛЕВА.

Малюнки Г. ШИГОДСЬКОГО.